

ת"פ 29402/12/15 - מדינת ישראל נגד קאמל אגמיל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 29402-12-15 מדינת ישראל נ' אגמיל

לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יאנה קויפמן
נגד
הנאשם קאמל אגמיל
ע"י ב"כ עו"ד ג'אבר עבד

מזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), חבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין ועבירה של ניסיון גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413 ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.
2. בתמצית אציין כי בהכרעת הדין קבעתי כי הוכח כי בתקופה שבין 25.4.15 בשעה 20:00 ל- 28.4.15 בשעה 09:00 בחולון, התפרץ הנאשם בכוונה לגנוב לרכב מסוג פג'ו מס' רישוי 8930478 (להלן: "**הרכב**") אשר היה בחזקתה של גב' ז'ניט זבולון, בכך שניפץ את שימשת חלון הרכב השמאלית קדמית ופתח את מכסה המנוע של הרכב. עוד קבעתי כי הוכח כי הנאשם פירק את מנגנון ההתנעה של הרכב וניסה לגנוב את הרכב ע"י כך שפתח את מכסה המנוע של הרכב וניסה להתניעו. בנסיבות אלו משלא הצליח הנאשם לגנוב את הרכב, נטש את הרכב.
3. ב"כ המאשימה הגיש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם ופסיקה וטען בטיעוניו לעונש כי במעשיו פגע הנאשם במידה בינונית בערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו, שעניינם שמירה על רכושו של אדם, שכן הנאשם לא הצליח לגנוב את הרכב והנזק שנגרם היה בר תיקון. עוד טען כי מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר לשנתיים מאסר בפועל. בנוסף טען כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, לא הביע חרטה ועתר למקם את הנאשם במרכז של מתחם העונש ולהטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
4. ב"כ הנאשם טען בטיעוניו לעונש כי הפסיקה שהגישה המאשימה אינה רלבנטית לעניינו של הנאשם. עוד טען כי יש להתייחס להרשעת הנאשם כאל הרשעתו הראשונה שכן לנאשם הרשעות ישנות שהתיישנו ולא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. בנוסף טען כי יש להתחשב בכך שהרכב לא נגנב והוחזר לבעליו ולפגיעה בנאשם ובמשפחתו באם ייגזר עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. ב"כ הנאשם עתר להעדיף את האינטרס הציבורי והשיקומי בהיות הנאשם בן 42 נשוי אב ל-3 קטינים אשר עובד ומפרנס את משפחתו ואשר אשתו אינה עובדת, ועתר להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

5. הנאשם עתר לבית המשפט להתחשב בו וציין כי אשתו בהריון ושאינו צעיר ושיש לו משפחה לפרנס.
6. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של פריצה לרכב, ניסיון גניבת רכב, וחבלה במזיד ברכב. הנאשם פגע בביצוע עבירות אלו בערכים המוגנים של ביטחון הציבור ורכושו וכן פגע בציבור בעלי הרכבים במדינת ישראל הנדרש לשלם פוליסות ביטוח גבוהות עקב ריבוי תביעות בגין נזקים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות של גניבת רכב, חבלה במזיד, פריצה לרכב וכיוצ"ב. עוד מצאתי כי בנסיבות ביצוע העבירות, התנהגות הנאשם מצביעה על מעשה מתוכנן שטמון בו פוטנציאל ממשי לנזק ומידת הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים גבוהה, בהתחשב בכך שהמתלוננת לא יכלה לנסוע עם הרכב בשל מעשיו של הנאשם.
7. בחינות מדיניות הענישה הנוהגת מצביעה כי על המורשעים בעבירות בגין הורשע הנאשם מוטלים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח:
- ברע"פ 2955/10 אליהו נ' מדינת ישראל (25.4.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בעבירות של חבלה ברכב במזיד, פריצה לרכב במטרה לגנוב וגניבה מרכב. על הנאשם נאשם בעל עבר פלילי הוטלו בין היתר 12 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעלו מאסרים על תנאי שהיו תלויים כנגדו.
- בעפ"ג (מח' מרכז) 29574-02-13 מדינת ישראל נ' אלפקיר (24.2.13) התקבל ערעורה של המדינה על קולת העונש של נאשם, אשר הורשע בעבירות של פריצה לרכב וגניבה מתוכו, ניסיון גניבת רכב, חבלה במזיד לרכב, החזקת כלי פריצה ובעבירות נלוות. עונשו של הנאשם הוחמר מ-14 חודשי מאסר בפועל ל-24 חודשים.
- בתפ. 26732-06-13 מדינת ישראל נ' דאוד אבו כמאל (22.12.16) הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בניסיון גניבת רכב והחזקת כלי פריצה. נקבע כי מתחם העונש נע בין 9 ל-14 חודשי מאסר והוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל.
- בתפ. 20329-08-15 מדינת ישראל נ' רשאד שווא (6.9.15) הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות זהות לעבירות שהנאשם שבפני הורשע בהן, ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.
8. לטעמי מתחם העונש ההולם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, בראי הפסיקה ובערכים המוגנים שנפגעו, נע בין 8 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר.
9. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם שבפני, עמדו לנגד עיניי בנוסף לטיעוני ב"כ הצדדים ולמתחם העונש ההולם, גיליון הרשעות קודמות של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם הרשעות ישנות מאז היותו נער בגין עבירות ביטחוניות, רכוש, אלימות ומרמה, כשההרשעה האחרונה של הנאשם היא משנת 2008 בגין ביצוע עבירות כנגד שוטרים. עוד עמדו לנגד עיני נסיבותיו האישיות של הנאשם ובעיקר הפגיעה בנאשם ובמשפחתו באם אגזור עליו מאסר בפועל.
10. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשלנגד עיניי תיקון 113 לחוק העונשין, וכשלא מצאתי הצדקה לחרוג לקולא ממתחם העונש משיקולי שיקום, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 12 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירת רכוש.

ג. הנאשם יפקיד בקופת בית משפט השלום בת"א פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.5.18. אי הפקדה של תשלום אחד במועדו תעמיד את היתרה לפירעון מיידי. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית משפט השלום בת"א, בתוך 14 יום מהיום.

ככל שקיים פיקדון בתיק או בתיק שקשור לתיק זה, שאין לגביו החלטה שיפוטית קודמת וככל שאין מניעה על-פי דין, יוחזר הפיקדון לידי הגורם שהפקידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

המזכירות תשלח עותק של גזר הדין לשב"ס.

**ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ח,
15/03/2018 במעמד הנוכחים.
יעל פרדלסקי, שופטת**